

Evangelí del dimecres de la setmana XXIV de durant l'any: recordar per agrair

Evangelí i comentari de
dimecres de la setmana XXIV de
durant l'any. “Toquem la flauta,
i no balleu; cantem complantes,
i no ploreu!”. Jesús ens
necessita amb un cor senzill i
agraït. Una manera de ser
agraïts és fer memòria de les
coses bones que Déu ens dona
en el dia a dia i al llarg de la
nostra vida.

Evangelí (Lc 7, 31-35)

A qui compararé, doncs, la gent d'aquesta generació? A qui s'assemblen?

Són com els nois que seuen a les places i es criden els uns als altres dient:

“Toquem la flauta, i no balleu; cantem complantes, i no ploreu!”.

Perquè ha vingut Joan Baptista, que no menja pa ni beu vi, i dieu:

“Té el dimoni”; ha vingut el Fill de l'home, que menja i beu, i dieu:

“Aquí teniu un golut i un bevedor, amic de publicans i pecadors.”

Però els fills de la saviesa acrediten tots que és justa.

Comentari

En contemplar la vida dels seus contemporanis, Jesús la compara a nens asseguts a la plaça que han estat indiferents als qui han intentat distreure'ls: “Toquem la flauta, i no balleu; cantem complantes, i no ploreu!”.

Tot i haver vist miracles, escoltada la seva paraula, i fins i tot haver-se sentit atrets per la seva figura, res no els ha mogut. En el fons romanen en les pròpies idees, no són capaços de reconèixer les crides de Déu a través de les persones i dels successos.

“Perquè ha vingut Joan Baptista, que no menja pa ni beu vi, i dieu: Té el dimoni; ha vingut el Fill de l'home, que menja i beu, i dieu: Aquí teniu un golut i un bevedor”.

Tantes vegades Jesús ens podria dir el mateix que als de la seva generació: “Toquem la flauta, i no

balleu; cantem complantes, i no ploreu!”.

Jesús demana que tinguem un cor sensible i agraït: “Però els fills de la saviesa acrediten tots que és justa”. Un cor que sigui capaç d'adonar-se de tots els dons que ens dona el nostre Pare Déu. Alhora, Jesús ens demana que mostrem al món amb la nostra alegria, amb el nostre agraïment, amb el nostre somriure, la meravella que representa creure en un Déu que ens vol amb bogeria i que tant ha fet per nosaltres.

Què podem fer per ser agraïts? Una de les coses que podem fer és recordar. A mesura que van passant els anys ens anem adonant més de totes les persones que ens han ajudat a la vida. En primer lloc, els nostres pares, amics, sacerdots, professors i un llarg etcètera.

També ens ajuda, comportar-nos amb Déu de la mateixa manera. Fer

memòria, recordar totes les coses bones que rebem d'Ell. Hi ha un punt de Forja que resumeix molt bé aquesta actitud:

"Quin deute que tens amb el teu Pare-Déu! —T'ha donat l'ésser, la intel·ligència, la voluntat...; t'ha donat la gràcia: l'Esperit Sant; Jesús, a l'Hòstia; la filiació divina; la Verge Santíssima, Mare de Déu i Mare nostra; t'ha donat la possibilitat de participar a la Santa Missa i et concedeix el perdó dels teus pecats, el seu perdó, tantes vegades!; t'ha atorgat dons incomputables, alguns d'extraordinaris...

—Digues, fill: com has correspost?, com correspons?" (Sant Josepmaria, *Forja*, n. 11)

Javier Massa // Photo: Edi Libedinsky - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-
dimecres-de-la-setmana-xxiv-de-durant-
lant-recordar-per-agrair/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-dimecres-de-la-setmana-xxiv-de-durant-lant-recordar-per-agrair/) (11/03/2026)